Ч. 108 (903) Львів, середа 15. мая 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Відновлене австро-німецького союза.

(Офіціяльний комуніат).

Відень, 13. мая (К. Б.). Його ц. і к Апостольська Величність відвідав дня 12 мая Його Величність Німецького Цісаря у Великій Головній кватирі. В товаристві Цісаря знаходили ся крім особистої притчі Його Величности також міністер загран. діл ґр. Буряи, шеф ґенерального штабу барон Арц і ц. і к. посол у Берліні князь Гогенльоге. З німецького боку брали участь у стрічи: державний канцлер, держ. секретар Кільман, і цісарський німецький посол у Відни, ґр. Ведель.

Між обома високими союзниками і їх дорадниками відбулась сердечна розмова і передискутовано докладно всї основні політичні, господарські і мілїтарні питаня, що дотичать теперішного і будучого відношеня обох монархій до себе. При тім вияснилась повна згода у всїх тих питанях і рішено іступуюче порозуміне скріпити і поглибити. Основні лінії маючого ся заключити договору вже є готові.

Серед нарад виявилось в незвичайно відрадний спосіб, як високо обі сторони цінять довголітний тїсний союз між Австро-Угор. а Німечиною, що дотепер так добре перебув пробу в оборонній війні.

Що кажуть політичні круги у Відні?

Відень, 13. мая. Стріча обох монархів осередних держав викликала в політичнім світі живі коментарі. Німецькі політичні круги є вповні вдоволені. Натомість серед Чехів і південних Славян стрінулось відновлене і закріплене союза з Німечиною з однодушним протестом.

Що до змісту умови, то ріжнить ся вона від дотеперішної тим, що дотепер обі держави були зобовязані до поспільної помочи лише на случай війни з Росією; на будуче розширяеть ся се зобовязане на всяку війну.

Стріча монархів а австро-польська розвязка.

Відень, 13. мая. Загально говорить ся, що через стрічу монархів посунулась сильно вперед розвязка польського питаня в австро-польськім напрямі. Граф Буряи розпічне зараз по Зелених Святах переговори з Поляками і Українцями.

Віденський кореспондент „Lemberger Ztg" депешує на сю тему таке:

„Що-до внутрішних справ нашої держави, то пересправи в головній німецькій кватирі будуть мати вплив на відносини Поляків до правительства. В парляментарних кругах вважають поглиблене австро-німецького союза за передумову дофінітивної розвязки справи польської держави. Надіють ся тепер скоршого і лекшого її сфіналїзованя. Се думають також і в польських парляментарних кругах. Граф Буряи має сейчас по своїм повороті говорити з президією польського „кола".

*

До парляментарного положеня.

Прага. 13. мая. „Венков", орган чеських аґраріїв оголошуе заяву чеського парляментарного „Свазу" проти німецько-національного обжалуваня, будьто Чехи винні відроченю парляменту. Чехи і Юго-славяне не є ворогами парляменту. Доказом — їх згода на зміну реґуляміну палати. Але не можуть вони кіяк згодитись на яку-небудь зміну устрою держави проти їх волї. Саме така тактика розсадить парлямент. Ті поносять за се вину, що провокують Чехів. Чехи і Юго-славяне не стрінуть односторонних реформ без належного відпору і остерігають правительство перед подібними експеріментами Одвічальність за октроа і його наслідки спаде на правительство і Німців.

Відень. 13. мая. „Slavische Correspondenz" доносить: Голова чеського „Свазу" пос. Станок вислав до міністра-президента лист, в котрім заявляе, що президия чеського клюбу не возьме участи в нарадах над поділом Чех на округи. Станек остерігає Зайдлера перед наслідками накиненя поділу Чехам.

У Гетьмана України.

Звіт д-ра Льва Ледерера кореспондента Berliner Tageblatt-у.

„Berliner Tageblatt", який від початку київського перевороту займае дуже критичне становище супроти господарки німецьких військових властий у Києві містить в недільнім числї звіт свого віденського кореспондента д-ра Льва Ледерера з його розмови з Гетьманом Скоропадським. Д-р Ледерер відбув подорож з Відня до Київа на літаку в протягу 12 годин. Першим його кроком у Київі було відвідати Гетьмана України Скоропадського. Свої враження описуе він так:

В домі Гетьмана.

Гетьман мешкае в своїм власнім домі при улици Інституцькій. Є се одноповерховий поєдинчий дім з бальконом. На ясних сходах і коритарях, вистелених килимами вештаєть ся много ріжних людий. Жовнїрі з наїженими баґнетами держать сторожу при дверах. В передпокою одні люди приходять, другі виходять. Ту крутять ся молоді офіцири, нова прибічна ґвардія Гетьмана, одягнені в блищачі ґвардійські мундури, в лякерованих чоботах, з пагонами на раменах. Старі чиновники і молоді студенти бігають зі салї до салї. Коло зеленого стола стоїть новий командант палати отаман Пресоловський і розмовляє з двома дико виглядаючими молодими людьми без ковнїрців. Є се московські посли, які приїхали з Курська до Київа для веденя мирових переговорів Москви з Україною. В другім місци отаман Александрович радить про щось з кількома висшими офіцирами. Появляе ся лікар Гетьмана і Ясновельможна Пані Гетьманиха. Є се молода привітлива дама, з чорнявим волосем. Депутації приходять, велять себе мельдувати і торжественно переходять через білі салї палати.

У самого Гетьмана.

Без великих трудностий удалось віденському кореспондентови дібратись до робітнї Гетьмана. Особистий секретар Гетьмана полковник Полтавець-Остряницький, в білім плащи, накиненім на кармазиновий український костюм з часів історичної Гетьманщини, представляе його Гетьманови. Сам Гетьман є високого росту, коротко остриженний бльондин, зі синими очима і орлиним носом і виглядає наче якпй з перших німецьких аристократів. Одягнений він в чорний козацький жупан, який носили вже його гетьманські предки. Він ввічливо поздоровляе німецького журналїста.

Програма Гетьмана.

Гетьман Скоропадський добре знае про послїдню українську дебату в головній комісії німецького райхстаґу і про голоси німецької преси.

Гетьман старае ся спростувати деякі неточні заміти і каже:

„В Німечині уважають мене за реакціонера і є переконані, що я стремлю до федерації з Великоросією. І се і те є неправдою. Смію заявити, що моя програма є більш демократична, чим програми Давіда і Шайдемана. (Провідники нім. соц. демократії. — Ред.) Я не думаю, щоби вони заступали і перевели в житє так

далекосяглу земельну реформу,

як и се проектую. Бажаю лише удержати право приватної власности на землю і думаю, що земельну реформу дасть ся перевести в дорозї порядку і супокою. Моя вітчина не може стати експерментальним тереном для випробованя соціялїстичних теорій.

Неправдою також є, щоби я стремів до сего, щоби Україна стала знова частию Росії. Не будучи шовіністом, я є Українцем з роду і переконаня, походжу зі старинного українського роду чистої крови.

Бажаю вільної самостійної і независимої України!

Через 150 літ Росія здержувала український розвиток і культуру. Широкі круги населеня призабули вже говорити по українськи. Є отже неможливою річию без всякого переходу заводити всюди українську мову. Мусять ся

дати нагоду кождому урядникови вивчитись української мови. Доперва, як протягом кількох місяців він її собі не присвоїть, увільнить ся його зі служби. Лише співпраця всіх патріотів, що почувають себе Українцями, зможе відбудувати независиму Україну.

Може колись в будучині Україна війде в господарські зносини з Росією. Се є питанем будучого розвою і нині ніхто нічого певного не може предвидіти. Але й тоді Україна не перестане бути вільною, независимою і самостійною державою.

Берестейський договір я хочу перевести в житє. Вже нині стою я фактично в зносинах зі заступниками осередних держав, хоч доси формально мене не признано. Кладу велику вагу на поміч німецьких і австрійських військ, на яких впрочім опирали ся також мої попередники

Надіюсь, що тепер легше прийде нам доставити осередним державам збіжа. Сутички, які доси лучали ся при видобуваню потрібного збіжа відпадуть, бо українські власти підуть рука в руку з німецькими і австрійськими військовими командантами.

Направить ся також фінансова сторона нашої держави. Гроші, які накопичили селяни, підуть в обіг. Селяни будуть могли купити собі на власність при парцеляції державну землю, а також землї приватних великих посїдачів. Не скриваю перед собою трудностий, які треба буде побороти. Я числю на співпрацю всіх охочих до роботи і люблячих лад елементів. Туга за порядком і супокійною працею зросла підчас анархії в моїй вітчині до послідних границь“.

На сім скінчила ся авдієнція німецького журналїста у Українського Гетьмана

Розмова з Лизогубом

З черги мав Ледерер розмову з президентом міністрів п. Лизогубом, що саме день перед тим обняв керму правительства. Його описує Ледерер так: се поважна стать, з повною сивою бородою; окуляри дають йому вигляд радше ученого як політика. Він справді до тепер мало займав ся політикою, хоч через 15 літ був він головою полтавського губерн. земства. Він сказав: Нам приходить цілком легко поширити і укріпити свою власть в краю.

Всюди післали ми своїх урядників, що переймають управу. З усіх майже губерній прийшли вже вдоволяючі звіти. Лиш немногі — прим. Харків — доси мовчать. Розрухи — прим. в Радомишли і в деяких инших менших місцевостях, де ми покликали

німецьке військо на поміч,

не непокоють нас ні трохи.

На здивовану увагу Ледерера, що укр. социялїсти так скоро залишили опір, п. Лизогуб заявив: Социялїстичний режім переїв ся людям. Ми маємо за собою всї бажаючі ладу елементи. Праві і середні партиї приректи нам свою підпору, а ми надїємо ся добути довіре і в социялїстів, бо і сї круги бажають спокою. Наша задача праця — не політика; сим

не оспорюємо права народу

означити остаточну форму державного ладу. Має ся вибрати народний збір і він рішить, чи буде гетьман чи инша власть. Тимчасом мусимо гоїти рани задані війною і анархією.

Кабінет уже зложений,

лиш не дістає еще міністра загран. діл. Хочемо також заключити якнайскорше

мир з Великоросією.

Надїємо ся, що скоро признадуть нас офіцияльно і осередні держави. Тодї заключимо з ними остаточний фінансовий договір. На місце послів у Відни і Берлїні посилаємо нових людий. Як покінчимо найпильнійші справи, оголосимо

виборчий закон.

„Наша праця дасть нам леґітимацию нашого істнованя“ — закінчив п. Лизогуб і корреспондент берлїнської ґазети пішов на площу перед палату приглядатись

першому переглядови війська,

що саме там відбував ся. Полк укр. кавалерії уставив ся в позиції „позір“, витягнений лавою поперек площи. Гетьман вийшов з палати в жупані з кримкою на голові. Отаман у кармазинї і решта офіцирів ішли за ним. Військова музика заграла укр. національний гимн. Поволи іде гетьман вздовж лави війська. Зачинаєсь парада. Переходячі зади витають гетьмана грімким „слава“

Той самий кореспондент телеграфує до „Berliner Tageblatt-у“ з Київа 11-го мая:

„Як мене повідомив сьогодня президент міністрів Лизогуб, зачне нове правительство як найскорше мирові перегозори з великоруським правительством. Заступники московського правительства: Зайцнев, Чайкін і Зільберман перебувають ще в Київі

Міністерство заграничних справ оконечно ще не обсаджене Кандидатами на те становище є: Шебеко, Винниченко, Шульгин, Завадський і Д. Дорошенко

Рішеня в справі монополів ще не запали. З кругів середних і великих земельних власників прибувають до Київа ріжні депутації, які запевняють своє поперте новому правительству. Сьогодня явила ся така депутація з Харкова під проводом звісного дідича Колоколцева.

Колоколців переняв сьогодня теку міністерства рільництва, на місце дотеперішного міністра Кіяніцина.

Населенє Київа і політичні партії відносять ся до нового правительства холодно, по части ворожо. — Загально однак панує цілковитий спокій

З України.

Поляки складають чолобитню Гетьманови.

Київ, 12-го мая. — „Відродженє“ подає, що делеґація польських дідичів і властителїв реальностий з Поділя зложила чолобитню укр. Гетьманови.

Універзал Укр. Правительства.

З Одеси доносять „Послідні Новости“, що Рада міністрів рішила оголосити до народу відозву. — Головними точками її буде: потвердженє независимости України, виреченє ся великорійських тенденцій, важнійші очерки земельної реформи, законодавство про охорону робітників, як також заповість ся заведенє цукрового і горілчаного монополю. Від сього часу буде можна варити горівку лише з бараболь і мелясп, а не зі збіжа.

Автономія міст.

„Кіевская Мисль“ доносить, що делеґати на зїзд міст України удають ся до Київа для обрад над автономією і справами міст.

Польський Банк на Україні.

Харків (Ткб.). Оснував ся тут польський торговельно промисловий Банк з основним капіталом 2 міл. карбованців.

Самі Поляки не хочуть їх.

„Nowa Reforma“ доносить: Давне українське міністерство війни звернуло ся до німецької команди з просьбою помочи розоружити польські війська II корпусу коло Канева на Україні. Міністерство се донесло німецькій командї, що польські війська вибирають ся в похід на Київ, ведуть клясову війну з українським населенєм і виступають під прапором польського імперіялїзму. Тодї Німці оточили польські війська II корпусу в околиці Канева. Начальник польських військ розпочав переговори з Німцями. Погоджено ся установити між обома військами чотирокільометровий невибраний поас, при чім оба війська окопали ся.

Осїньський удав ся в товаристві кількох офіцирів до Київа, щоби порозуміти ся про дальшу судьбу польських військ з німецьким штабом, а іменно, щоби Німці позволили йому знести ся з Варшавською Реґенційною Радою. Німцї відмовили сему. Вони вказали, що з Варшави приїхав делеґат Ради, який заявив від імени Ради, що Рада реґенційна непотребує сих військ з України, бо вони є розполїтиковані. Він піддав пропозіцію, щоби війська сї здемобілїзовати, а оруже віддати польським властям. Так і сталось.

Збіжеві бюра.

Київ, 11-го мая. — В державних збіжевих урядах укінчено орґанїзацію бюр. Деякі бюра збирають вже припаси збіжа. Діяльність бюр розширяє ся на таврійську, катеринославську і херсонську ґубернію. Трудности спричинює лише недостача гроший.

Приказ арештованя проф. Грушевського?

Базилея, 11. мая. З Київа доносять: Гетьман Скоропадський дав приказ арештувати бувшого президента Ради Грушевського і инших членів Ради. Димісіоновані члени Ради рішили з свого боку підбурювати народні маси проти Скоропадського

Цариця-Вдова і російські Великі князї в руках Німців

Берлїн. 13. мая. Російська цариця-вдова, Великі князї Николай Николаєвич, Петро Николаєвич і Александер Михайлович дістались в руки Німців в добрах Дюльбар на полудне від Ялти на Криму. Доси стерегло їх 25 морякiв і вони були цілковито відтяті від зовнїшного світа.

Вже давно ходили чутки, що російські великі князї знаходять ся у Німців і перебувають у Київі. Між ними має ся находити також брат бувшого царя Михайло Александрович, в користь котрого при вибуху революції зрік ся цар Николай престола. Чутки про перебуванє великих князів у власти Німців вяжуть з комбінаціями про привернене парату в Росії

Російські великі князї на Україні?

Берлїн. Берлїнське українське пресове бюро доносить, що в околици Севастополя має знаходити ся цариця вдова Марія і великі князї Микола Миколаєвич, Петро Миколаєвич і Александер Михайлович. В Низові має перебувати Сазонов.

Стріча цісаря Карла з цісарем Вільгельмом.

Відень, 11. мая. Цісар Карло удав ся 10. с. м. вечером до німецької великої головної кватири. Враз з цісарем поїхали туди між иншими: ґр. Гуняди де Кетеле, ґр. Буріян і шеф. ґен. штабу Арц. В нарадах візьмуть також участь: кн. Гогенльоге, ґр. Гертлїнґ і др Кільман.

З парляментарних справ.

Чи нове відрочене парляменту?

Відень. „Frankfurter Ztg.“ доносить з Відня, що в парляментарних кульоарах сумнївають ся, чи навіть на випадок обнятя правлїня новим кабінетом, пічнеть ся парляментарна сесія 18 червня, як се було намірене первісно. Слід сподіватись радше дальшого відроченя парляменту аж до осени

Поляки шукають союзників.

Відень. Поляки шукають для звісних своїх домаґань дотично розвязки польської справи, поперти німецьких партій. Вони сподіють ся, що австрійсько-німецькі сторонництва можуть настроїти прихильно для польських домагань також сторонництва німецького парляменту. Що до холмської справи, то ще за урядованя ґр. Черніна пороблено з німецької сторони кроки, щоби се спірне питане усунути в порозуміню з Україною.

Поляки не підуть з Славянами.

Відень. Кореспондент „Zü i her Ztg.“ доносить з Відня: Місія Чеха Кваціля, що аґітував за прилученем Поляків до Славян, не удала ся.

Тайні договори між Анґлїєю а Японією.

Мальме. „Утро Росії“ доносить з Токіо, що Анґлія заключила з Японією нові тайні договори. Анґлія мала поробити Японії широкі торговельні концесії на далекім сході.

Америка грозить.

Льондон. „Morning Post“ доносить: Америка [illegible] доставити до кінця 1918 р на західний [illegible]онт кругло півтора міліона війська. На випадок конечности може вона вислати проти Німечини десять міліонів жовнірів.

Японія і Америка.

Стокгольм. Доносять сюди, що в способі думаня през. Вільзона зайшла зміна о стільки, що він готов поробити деякі уступки що до японських замірів на Сибірі. Нове розпочате переговорів між Японією а Америкою є без сумніву ділом анґлійських зусиль.

НОВИНКИ.

— **Відпустки для ополченців.** Йдучи на стрічу бажаням палати послів, видав цісар Карло розпорядок що до реченця відпусток старших ополченців. Після того розрядку, відпустка для річників 1867 має слїдувати в часі від 15 марта до 31 мая, для річ. 1868 від 1 червня до 31 серпня, а для 1869 від 15 жовтня до 31 грудня. „Arbeiter Ztg“ довідує ся, що дійсно ополченців уроджених в 1867 році відпущено по 15 марта до дому і можна надіятись, що й слїдуючі річники мати муть змогу користати з цісарського розпорядку. Так много тих ополченців вже нема, коли отже в жовтни чи в грудни буде кому їх заступити в військовій службі, то можна б[illegible] їх таксамо заступити вже в червни а[illegible] се[illegible]. Та сама часопись довідуєть ся, що [illegible]овнім складі оружя у віденськім арсеналї пересунено самовільно реченець відпусток ополченців о два місяцї в зад. Так зарядженo в приказі з 30 цвітня. Є се очевидно проти цісарського розпорядку і обовязком міністерства війни є подбати, щоби підчинені власти виконували точно цісарський розпорядок.

— **Велика крадіж в Любачеві.** Недавно доносили ми про велику крадіж в податковім урядї в Любачеві Показує ся, що злодії забрали з розбитої каси міліон вісім сот тисяч корон в банкнотах по 1000, 100, 50, 20 і 10 корон, а банкноти по 1 і 2 корони на суму 300 000 порозкидали по підлозї — Зі Львова виїхав за пошукуванем злодіїв полїційний інспектор Дворицький з поліційною собакою. Йому удалось попасти на слїд грабіжників і вже чотирох арештовано в Перемишли. Бракує ще трьох. Зрабованих гроший покищо не найдено.

— **Амнестія Ленїна.** На підставі амнестії з 1-го мая увільнено з вязниць много політичних і кримінальних преступників. В Петроградї увільнено всїх давних міністрів царату і Керенського, а між ними також бувшого міністра Сухомлїнова. Випущено на свободу також Пуришкевича і инших співучасників заговору на власть совітів. Амнестії не дістали лише ті особи, яких засуджено за обм[illegible]нство і державну зраду.

— **З київських тротуарів.** Першим з російських чиновників, що по занятю Львова Росіянами, дав пізнати Українцям „тверду руку царського слуги, був заступник военного ґубернатора підполковник Фатянов. Він то в товаристві Яцевича явив ся зараз в редакції „Дїла“, закрив „Дїло“, опісля опечатав всї українські інституції, як „Просвіту“, книгарню Товариства ім. Шевченка і другі. — Нинї п. Фатянов без ніяких віданак у витертій пелеринї походжає по Київі.

— **Репресії в Київі.** На останне число київського тижневника „Самостійник“ (орґан соціялістів-самостійників), наложено арешт.

— **Цвинтар в Севастополї.** На Криму йшли недавно бої як колись в половині 50-тих років минулого столїтя. Тоді-то Севастополь опирав ся близько рік шаленому напорови анґлійських і француських військ. Великі були жертви. В одинайцяти місяцях облоги згинуло 120.000 оборонців. Ще нині в північній сторонї заливу на рівнинї, на якій нема нї одної деревини, видно величезний російський цвинтар з часу кримської війни. Там-то ховали погибших російських жовнірів через 11 місяців облоги Севастополя, ховали їх що днини салдата поруч салдата, як їм доля чергою судила вмирати. Севастопольський цвинтар зовуть Москалї „братньою могилою“. На цвинтарі тім взірцевий порядок. Тут в пізнїйших роках спочили теж російський начальний вожд князь Ґорчаков і славний оборонець Севастополя ґраф Тотлебен. Коло цвинтаря построєно в 1870-тім році в формі піраміди церков св. Миколи. На її стінах розмальовані війська, які брали участь в боях та уміщено імена погибших офіцирів.

— **Заосмотрене населеня в одіж.** У Львові орґанізує ся в рамени тимчасової міської Ради Бюро одежи, яке буде находити ся при улици Валовій ч. 9. В склад Управи Бюра входять: Клявдій Мазуркевич, Радушевський, Рапапорт, Лїсевич, п. Лукашевичева і др Пжиґоцький. Місто поділить ся на шість округів, в яких отворить ся окружні бюра, які будуть приймати зголошеня від населеня на запотребоване одіжи, біля і обуви. Сї бюра будуть видавати 1) посвідченя запотребованя на одіж, біле і обув для бідної людности по виказаню недостатку і пекучої потреби. Ті посвідченя дають право на купно одіжи в народних школах обмундурованя. 2) посвідченя для всїх консументів за виказанем потреби заосмотреня. На підставі тих посвідчень можна купувати одіж ві всїх склепах кромі народних склепів. 3) посвідчене заосмотреня на одіж, біле і обув для тих осіб, що зложать свою стару одіж, зглядно обув в складах бюр. На сї посвідченя можна також набути одежу ві всїх склепах кромі народних.

— **Австрійський парлямент і букарештенський договір.** Після австрійської конституції заключуване державних договорів належить до цісаря. Парлямент має голос тільки в справах торговельних, господарських і територіяльних. Таким чином берестейський договір підпадає під компетенцію парляменту тільки частинно (що до торговельних і господарських справ) — инакше представляєть ся однак річ з букарештенським договором, а то задля так зв. „реґуляції границь“. З огляду на сю „реґуляцію“ має парлямент повне право радити і правильно затвердити букарештенський договір.

— **Большевицький рух в польськім королївстві.** Варшавські дневники доносять, що останними часами приключили ся в ріжних околицях королївства напади на двори. Характер тих нападів пригадує большевицькі методи. В богатих околицях королївства волочить ся богато російських збігців, що криють ся по лїсах і нападають на мешканців, передовсім на двори. Вони розкидають відозви, в котрих заповідають вигублене панів-обшарників. Як би не окупаційні армії в королївстві, мали би ми там прегарне видовище „творчої польської думки“.

— **„Свято Мира“ в Чернівцях відкликане.** З огляду на переворот на Україні комітет для святкованя згаданого свята, рішає се свято відложити. Натомість дня 19 с. м. відбудеть ся пів до 8 год. вечером концерт в честь Шевченка. — За комітет: Др. Артимович, голова, Ст. Марфієвич, секретар.

— **З Тернополя.** „Гурток українськoї молоді“ начав свою діяльність з початком 1918 р. До дня 7. V. 1918 р. дав гурток 7 вистав I. Світ без мущин, II. 1) Освідчини, 2) На перші гулї і Жартівниця, III. Заручини по смерти і Жартівниця, IV. і V. Сватаня на Гончарівці (2 рази), VI. Шибеник, VII. Шельменко деньщик. Часть доходу призначив гурток на ріжні цїли, а то: на „Дім Просвіти“ в Тернополї 692·34 К, на „Читальню Просвіти“ в Тернополї 50 К, на „Захоронку“ 130 К, на інвалїдів У. С. С. 466·34, крім сего з коляд 294·20 К зложено на „Дім Просвіти“ в Тернополї. „Гурток укр. молоді“, видячи занепад укр. театральної штуки в Галичині і знаючи, яке велике значінє має театр в культурнім розвою народа — постановив засновати „Товариство для розвою театрального мистецтва“ і удержувалоб театр з осідком в Тернополі. Для того засновано „Театральний фонд“, до котрого з вистав вплинуло досї 325 К. Гроші сї зложено на щадничу книжочку „Повітового Тов-а Кредитового“ в Тернополї, куди просить ся усїх, кого цікавить ся справа слати датки на „Театральний фонд“. — За „Гурток укр. молоді“ Теофіль Демчук, Маруся Калинівна, Адам Герасимович.

— **Князь Сикст Бурбонський,** який вславив ся в послідних часах в наслїдок ревеляції француського міністра Клємансо, є рідним братом нашої цісаревої Зити. Числить

він тепер 22 літ. Більшу частину життя пробув він у Франції і в Італії. Гімназию укінчив в Фельдкірх і студіював право в парискій Сорбоні. Потім віддав ся він історично-географічним студиям у Відни, де образував ся спеціяльно в картографії. Відбув потім подорож по Арабії і Мезопотамії і замешкав у Франції, де йому його вуйко лишив замок в Шамбор. Він завсігди симпатизував з Францією. Підчас війни часто його бачили в Швайцарії. Де саме тепер він находить ся — не звісно.

— Англійський буджет. Кредити англійського буджету за біжучий рік оцінюють за 2550 міліонів фунтів штерлінгів. Вони представляють денний видаток в сумі 6,980.000 фунтів штерлінгів. Позички союзникам числять на 300 міліонів. Загальні розходи виносять 2.972.197.000 фунтів штерлінгів, загальні приходи на 842,050.000 фунтів штерлінгів. Нові податки принесуть 67,860.000 фунтів. Загальні воєнні податки до кінця минувшого року виносят 1,044.000.000 фунтів (Німеччини 365,000.000 фунтів).

— Що „здобули“ Німці в Севастополі? В Севастополі заняли Німці 6 міліонів пудів вугля, 6 великих парівців, богато кружляків і менших воєнних кораблів, 20 великих транспортових пароходів і много иншого добра. Вони старають ся підняти затоплений дретнавт „Імператрица Марія“, який затонув ся в наслідок експльозії ще в дореволюційних часах.

Переписка Редакції.

Ковчеля Романів. Лист до Полтави вже вислано. Присланих 5 кор. записано Вам на передплату.

О. Степан Козтур. Просимо о заповіджене.

ОПОВІСТКИ.

Середа, дня 15-го мая 1918.

Нині: 15-го мая: греко-кат.: Атаназія Вел., римо-кат.: Софії і 3 д.

Завтра: 16-го мая: греко-кат.: Теодозія, римо-кат.: Івана Неп.

Приготовний курс до української гімназії у Львові починаєть ся дня 15. с. м. Вписи на сей курс приймає канцелярія Українського Педаґоґічного Товариства ул. Мохнацького, ч. 12. (партер) від год. 8—1 перед полуднем і від 4—6 по полудни. Голова Управа Українського Пед. Товариства.

Катастер українських технічних сил. Всіх українських інженирів просимо безпроволочно зголосити ся письменно або особисто до Української Технічної Комісії у Львові при ул. Зіморовича ч. 20. Потрібні такі дати: Імя і назвиско, дата уродженя. Студії. Рід фахових праць і спеціялізація (дороги і мости, архітектура, желізнобетонове будівництво і т. д.) Теперішне заняте (служба державна, приватна, військова). Докладний адрес. Спис має обіймати усіх українських інженирів (будівляних, культури і т. п.) а також студентів висших технічних закладів, які вже віддавали ся практичним працям на полі техніки. 2—3

До послідних подій в Києві. Фотографічні знимки жовнярів розоружені Німцями „синьої дивізії“ можна набути в обох укр. книгарнях у Львові.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Жадайте всюди „Українського Слова!“

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові	В краю і державі	За границею:	
На рік	44 — К	56 — К	На Україні	56 карб.
„ півроку	22 — „	28 —	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12 — „	15 —	В инших державах	84 фр
„ місяць	4 — „	5 — „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Гольдмана, Львів Сикстуська 19.